

[Statsministeren.]

Det ærede Medlem mente ogsaa, at vi ikke havde vist Sparsommelighed i Statshusholdningen. Dér er det samme Tilfældet, at hvis det ærede Medlem og hans Parti havde faaet Magt, som de havde Agt, var der en Række Bespareser af meget store Millionbeløb, som ikke vilde være blevet gennemført. Jeg skal nævne nogle af dem. Der var Arbejdsfordelingen, der var Ratbatkortordningen, som de modsatte sig Ophevelsen af og foreslog fortsat. For ikke saa lang Tid siden var der, saa vidt jeg husker, et Forslag her i Rigsdagen, hvor de argumenterede stærkt for Opretholdelse af i hvert Fald en betragtelig Del deraf, et Lovforslag, som medførte en meget betydelig Millionudgift. Og endelig husker vi alle sammen det ærede Medlems voldsomme Angreb paa Regeringen, fordi den havde standset offentligt støttede Arbejder, som ogsaa medførte et meget betydeligt Millionbeløb baade for Stat og Kommune. Saa ogsaa her kan de Vælgere, der maaske ikke har opnaaet det, de havde ønsket, trøste sig med, at de ikke er kommet saa galt af Sted, som hvis det ærede Medlem og hans Parti havde faaet Ledelsen i det politiske Arbejde.

Jeg skal i øvrigt sige om hele denne Sparsommelighed i Statshusholdningen, at de meget betydelige Millionbeløb, der er givet ud til Lønforbedringer, til sociale Understøttelser, til Tilskud til Produktioner, der ikke er rentable, efter min Mening er en Konsekvens af den Politik, som blev ført før Samlingsregeringens Tiltræden og under den, og som det socialdemokratiske Parti har Hovedansvaret for, støttet af de andre Partier, jeg tror med Undtagelse af Venstre, nemlig den Politik, at man i Stedet for at give Statstilskud for yderligere at holde Priserne nede gik Lønhevningsvej. Vi kritiserede det, fordi det ikke var en rationel Hjælp til Smaakaarsfolk her i Landet; de fleste, som ikke var Lønmodtagere, maatte sejle deres egen Sø. Gennem Lønhevningspolitikken var det fortrinvis Ikke-Forsørgerne, der fik Fordelen, de fik ganske vist ikke mere, men de fik lige saa meget som de, der havde Forsørgerbyrder. Derimod vilde en Prisnedsættelsespolitik med Statstilskud være kommet Smaakaarsfolk til gode i Forhold til de Munde, de havde at mætte, og de Kroppe, de havde at klæde. Det ærede Medlem er nu saa omsorgsfuld for Aldersrente- og Invaliderentenyderne, som ikke blev hjulpet ad Lønhevningsvej, men som vilde have faaet

Hjælp, hvis man havde fulgt den af os foreslaaede og anbefalede Vej. Det ærede Medlem og hans Parti var Førerne med Hensyn til at gaa frem ad Lønstigningsvej, den Vej, som senere er fulgt, men det mener jeg indebærer Konsekvenser, som vi nu har staaet overfor og har skullet opfylde. Efter min Mening vilde det være umuligt, uretfærdigt og urimeligt, naar Lønmodtagerne i det private Erhvervsliv fik en saa betydelig Tilgang af kontante Midler gennem Lønhevnningen, ikke ogsaa at lade Statens Tjenestemænd faa en betragtelig Lønstigning. Jeg vil ogsaa tro, at naar Forbedringen af Alders- og Invaliderentenydernes Kaar krævede saa mange Millioner, var det paa Grund af den Lønhevningspolitik med deraf følgende Prisstigning; der maatte ydes mange Snese af Millioner for, at Alders- og Invaliderentenydernes Kaar kunde blive ført op nogenlunde i det Niveau, som den øvrige Del af den arbejdende og mindrebemidlede Del af Befolkningen levede og virkede under.

Med Hensyn til det, der skal til for bl. a. at gøre Landbrugets Produktion rentabel, skal jeg senere gøre nogle Bemærkninger i et andet Afsnit af min Tale. Kyndige Folk inden for baade Haandværk og Industri har sagt til mig, at de var sikre paa, at hvis de skulde ud i en virkelig Konkurrence, saa var de heller ikke i Dag konkurrencedygtige over for Udlandet paa Grund af de Omkostninger, vi havde her i Landet. Naar det til Trods herfor er muligt at have fuld Beskæftigelse, saa er det paa Grund af den Varemangel, der er, paa Grund af, at man kan sælge Varerne, uanset om man kan købe dem billigere andetsteds, fordi man ikke kan faa nok andetsteds og derfor ogsaa maa tage de dyre Varer med. Men det er jo en Tilstand, vi sikkert ikke kan vente bliver opretholdt, og det skulde den heller ikke gerne. Naar Produktionen i Verden kommer op, saa den nogenlunde, for ikke at sige fuldt ud, dækker Efterspørgselen og Købeevnen, saa bliver Spørgsmaalet ikke at sælge Varer, hvad enten de er dyre eller billige, men saa kan kun de Varer sælges, der er konkurrencedygtige, og da frygter jeg for, hvis der ikke sker noget ude fra, at vi har ført en Politik her i Landet, som gør, at vort Erhvervsliv ikke er konkurrencedygtigt, fordi vi har faaet Omkostningerne saa højt op, som Tilfældet er. Og dér er det, jeg mener, at den Politik, som her er ført, er nødvendig Konsekvens af den Politik, som Socialdemokratiet har Hovedansvaret for.

Det ærede Medlem talte ogsaa om